

Un viitor Liber

Text biblic :Romani 8:18-30

Versetul de aur

Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi. Romani 8:18

Introducere

În mijlocul suferinței, speranța de reînnoire (refacere) și glorie poate fi la fel de mică precum șansele unei nave spațiale de a întâlnii o altă civilizație acolo în Spațiul infinit. Ce ne dă încredere în speranță? Textul nostru de astăzi ne oferă răspunsul.

Contextul lecției

Apostolul Pavel a fost implicat în mai multe călătorii misionare importante, ultima dintre acestea fiind călătoria sa la Roma pentru a fi judecat în fața Cezarului. Cartea Faptele Apostolilor se încheie cu Pavel care așteaptă această judecată (Fapte 28:30–31). Roma era o destinație pe care și-o dorise de mulți ani (Romani 1:13), dar nu neapărat în situația lui de prizonier! Scrisoarea către Romani include înțelegerea lui Pavel a mesajului din Vechiului Testament pentru Creștini, natura mântuirii Creștine bazată pe moartea ispășitoare a lui Hristos, esențială credinței, ca singura cale pentru mântuirea umanității, precum și relația dintre creștinii descendenți din Evrei și Neamuri în planul lui Dumnezeu. Contextul neamurilor în planul lui Dumnezeu și alte câteva lucruri. Încredere deplină în Isus – este singura cale prin care poate fi găsită viața veșnică. Nu se poate câștiga prin ascultare, deși ascultarea este importantă. Nu este moștenit de la strămoși, deși acest lucru nu este lipsit de importanță (Romani 3:1–2; 9:4–5). Viața adevărată, viața veșnică, viața mântuită, se găsesc numai dacă ne încrede în Dumnezeu pentru a ne mântui prin Fiul Său. Romani 8 prezintă faptul ca acum numai există „acum nici o osândă pentru cei care trăiesc în Hristos” (Rom 8:1). Ceea ce legea nu a reușit să facă, Dumnezeu însuși a făcut prin Isus (Rom 8:3). Neprihănirea este dată de Duhul Sfânt, care locuiește în cei care au credință în Hristos (Rom 8:9–10). Pavel i-a încurajat pe credincioșii Romani să țină minte imaginea de ansamblu: „Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.” (Romani 8:17)

I Suferința prezentă (Romani 8: 18-25)

A. Slava viitoare (v 18)

Dacă Pavel, cel care a studiat la picioarele lui Gamaliel, și care avea cunoștințe vaste ale Scripturii credea că suferința pe care o îndurăm acuma este nimic față de slava care v-a urma, noi cei care suntem răscumpărați de Isus trebuie să luăm în considerare acest lucru.

B. O nădejde mare (v 19-25)

În urma păcatului lui Adam și al Evei în Grădina Edenului, Dumnezeu a blestemat pământul ca parte a pedepsei omenirii (Gen 3:17–18). Fără nicio vină proprie, creația a fost zădărnicită (încetinită) de la înflorire și supusă frustrării.

În mijlocul acestui blestem, Dumnezeu a făcut o promisiune: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul (Gen 3:15). Creația, în ciuda suferinței, are motive de speranță! Speranța creștină nu este o dorință sau anticiparea unui rezultat probabil; mai degrabă, este asigurarea pentru că speranța se bazează nu pe propria noastră credințioșie, ci pe credințioșia lui Dumnezeu față de promisiunile Lui (Tit 1:2-3). Totuși, nu avem încă ceea ce sperăm, pentru că în acest caz nu ne-ar mai avea nevoie de speranță. Când Pavel declară că „credința, speranța și dragostea” rămân și ultima este cea mai mare (1 Cor 13:13), nu este pentru că credința și speranța au o valoare îndoielnică. Dumnezeu ne-a dat toate motivele să avem încredere, ceea ce ne face să avem răbdarea de a aștepta ca speranțele noastre să fie împlinite (Rom 5:3–5).

II. Prezența lui Dumnezeu (Rom 8: 26-30)

A. Prezența Duhului Sfânt (v 26-27)

Pavel, bazat pe faptul că Duhul mijlocește pentru noi, dă credincioșilor această încredere. Când cuvintele noastre eșuează, Duhul niciodată.

B. Făcuți asemenea chipului Fiului Său (v 28-30)

Chiar și cea mai întunecată noapte a sufletului nu înseamnă că suntem despărțiți de Dumnezeu. Pavel avea o credință de neclintit că toate lucrurile sunt sub controlul lui Dumnezeu, că toate lucrurile lucrează Dumnezeu pentru binele celor care îl iubesc. Credința în Dumnezeul suveran înseamnă a crede că el deține controlul asupra tuturor lucrurilor. Chiar și răul din lumea noastră care provoacă suferința oamenilor drepti nu este în afara controlului lui. Planul predeterminat al lui Dumnezeu are trei etape. În primul rând, Dumnezeu ne-a chemat, dându-ne ocazia să răspundem la Evanghelie prin credință. În al doilea rând, un răspuns pozitiv duce la a fi socotiți nevinovați, și declarați neprihăniți prin credința noastră în Hristos datorită jertfei Lui în favoarea noastră (Romani 3:24–26). Etapa finală este să fim glorificați la învierea noastră și ne alăturăm lui Hristos în Cer pentru toată veșnicia (1 Cor 15:42–58)

CONCLUZII

Creștinii au o speranță care persistă prin încercările vieții. Fără de credință în Hristos, această speranță nu este posibilă. Totuși, observăm și experimentăm suferința. Focalizarea asupra suferinței face ca o persoană să fie mioapă. Numai cu privirea asupra gloriei noastre viitoare poate un creștin nu numai să îndure greutăți, ci și să prospere în speranța promisiunilor lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a făcut administratori ai pământului Său. În timp ce oamenii suferă, toată creația suferă. La fel, pacea credincioșilor este pacea lumii; slava noastră va fi slava creației.

Așteptăm răbdători împlinirea totală a promisiunilor lui Dumnezeu. Fie ca noi, oameni care am murit împreună cu Hristos și care trăim din nou în Duhul, să fim faruri ale intențiilor minunate ale lui Dumnezeu pentru toate creaturile, mari și mici.